

[Einar Simonsen.]

Livet, at det umiddelbare Indtryk ikke helt kan holde. Jeg skal ikke gentage de Bemærkninger, der er fremsat her, heller ikke den Redegørelse, som den højtærede Landbrugsminister har givet, og heller ikke det, som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) kort gjorde gældende, men blot sige dette, at efter det Møde, vi havde paa Kalø i Tirsdags, har jeg i hvert Fald faaet det bestemte Indtryk, at der stort set er Tilfredshed hos alle interesserede Parter.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at netop Husmandsbrugskommissionens Formand ikke blot een, men to Gange erklærede, at alle berettigede Ønsker med Hensyn til Tillægsjord var imødekommet. Naar Hensyn tages til den Udstykning, der kan finde Sted under de bundne Forhold af Kalø Gods med de store Skovarealer, med de store fredede Arealer og med de ualmindelig gode Bygninger, maa man sige, at der ikke var stort andet at gøre end det, der er gjort.

Ud fra dette maa jeg tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre)s Udtalelser, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi maa afvise det Forslag til Beslutning, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen m. fl. her har fremsat.

Fibiger: Der har været meget Røre om denne Sag om Udstykningen af Kalø Gods. Men alle, der har set Godset og sat sig ind i Forholdene — jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har set det —, er blevet klar over, at saadan som Udstykningen er foretaget, og saadan som man har imødekommet baade Rønde Sogneraad og de andre interesserede Parter, har Sagen faaet en rigtig Løsning.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om, at man skulde gøre Jagthytten, Jagtslottet, til en Husmandsskole. Men naar man har set den Jagthytte, maa man sige, at den er fuldkommen uegnet dertil, ja den er egentlig efter min Opfattelse ikke egnet til andet end til at rives ned. Den er bygget meget daarligt, og skulde den bruges til Husmandsskole, skulde der anvendes 200 000—300 000 Kr. med det samme til at bygge den om for. Jeg tror derfor, at det Resultat, man er kommet til, at lægge Husmandsskolen ved Forpagtergaarden eller ved Landevejen paa et meget mere egnet Areal, vil være betydelig bedre. Jordlovsudvalget har ogsaa imødekommet dette Ønske i sin Indstilling. Ved det Møde, der blev holdt paa Kalø, gik det saadan, at efterhaanden

som Forhandlingerne skred frem, var alle, som man talte med, særdeles tilfredse.

Derfor tror jeg, det er uberettiget nu at rejse den Sag her i Tinget, og jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod det af det kommunistiske Parti stillede Forslag til Beslutning.

Skytte: Da Staten overtog Kalø, vakte det med Rette hos mange Forventning om, at der nu vilde blive Lejlighed til at rejse mange nye Hjem paa Herregaardsjorden. Det laa vel nok saadan omtrent, at hele Egnen og store Kredse i Randers Amt, langt uden for Husmændenes Rækker, uanset Partiskel, ønskede, at en Udstykning maatte finde Sted. Netop paa nuværende Tidspunkt, da man her paa Rigsdagen arbejder med Gennemførelsen af en Jordreform, staar man uforstaaende over for, at der ikke først og fremmest foretages en Udstykning af Jord, der er i offentlig Eje. Det er ganske naturligt, at man ræsonnerer som saa: Fremfor at strides om Fremskaffelsen af anden Jord bør dog først og fremmest den Jord, vi har, bruges. Derfor er baade jeg og mit Parti i det foreliggende Tilfælde Tilhængere af, at al egnet Jord kommer til Udstykning. Det er hverken heldigt eller praktisk, at det er Rigsdagen, der i hvert enkelt Tilfælde skal bestemme, hvor meget eller hvor lidt Jord der skal udstykkes af en Gaard. Rigsdagen skal vedtage Love og bestemme Retningslinierne, og saa maa Administrationen i Overensstemmelse hermed udføre Udstykningen i Praksis. Noget andet tror jeg er hverken godt eller heldigt.

Kalø er en Gaard med gode Bygninger, og det maa man, særlig i en Tid, da der er Mangel paa Byggematerialer, tage Hensyn til og undlade at fraskille al Jorden fra en saadan Gaard. Jord til nye Brug skal være velegnet, hvilket en Del af Kalø's lerbakkede Jord absolut ikke er, det maa man i høj Grad indrømme, naar man først har prøvet at befærde den, og man kan heller ikke skære Arealet væk helt ind til Gaardens Avlsbygninger, naar man vælger at bevare en Hovedparcel.

Naar disse Hensyn tages, er det meget begrænset, hvor megen velegnet Jord der er til Udstykning paa Kalø. Den bedst egnede Udstykningsjord er, som det nogle Gange er nævnt — det gælder saavel Beliggenhed som Bonitet —, det fredede Areal, og jeg vil i denne Forbindelse meget stærkt beklage, at et Flertal i Overfredningsnævnet er gaaet imod at ophæve Fredningen. Jeg tror ogsaa, hele Egnens Befolkning stiller sig fuldkom-